

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตื่นแต่เช้าตรู่และพูดด้วยความรักอย่างมากว่า: “บาบา อรุณสวัสดิ์” ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลับมาสะอาดประธาน
- คำถาม:** เพื่อที่จะได้รับกระแสจากพ่อด้วยการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมหลักอะไรบ้าง?
- คำตอบ:** จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีความมอดทนอย่างยิ่ง มีความเข้าใจและความเป็นผู้ใหญ่ และจดจำพ่อ แล้วลูกจะได้รับกระแสจากพ่อ และดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาดประธานอย่างต่อเนื่อง ลูกจะเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ และพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งอย่างต่อเนื่อง

โอมชานติ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน สิ่งเดียวกันใช้ได้กับลูก นั่นคือ ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบด้วยเช่นกัน ศาสดาเดิมของลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือความสงบ ลูกมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบ และเข้ามาสู่การ ‘พูดคุย’ นี้ ลูกได้รับอวยวาทะทางร่างกายเหล่านั้นเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่ได้กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง เป็นร่างกายที่กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีร่างกาย พ่อต้องมาเพื่อพบปะลูกๆ เบื้องหน้าเป็นการส่วนตัว ตัวอย่างเช่น เด็กๆ ที่ลูกสร้างโดยพ่อของเขาจะไม่พูดว่าพวกเขามาจากอาณาเขตสูงสุด มาเกิดและมาพบแม่และพ่อ(ทางร่าง)ของเขา แม้ว่าดวงวิญญาณใหม่เข้ามาในร่างกายของคนอื่นหรือดวงวิญญาณที่เก่ากว่าเข้ามาในร่างกายของบางคนก็จะไม่ถูกกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณนั้นได้มาเพื่อพบแม่และพ่อ ดวงวิญญาณได้รับแม่และพ่อโดยอัตโนมัติ ที่นี้ นี่คือบางสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดและเวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว พ่อให้ความรู้นี้แก่ลูกๆ อีกครั้งเพราะพ่อเน้นเติมไปด้วยความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะไปสู่บ้านของลูก ดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ภายในลูกควรมีความสุขอย่างมากมาย โอโฮ! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะอาดประธานเป็นนายของโลก พ่อให้ความรักอย่างมากมายแก่ลูกๆ ไม่ใช่ว่าท่านเพียงแต่สอนลูกในรูปของครูและแล้วกลับบ้าน ท่านคือพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านให้การศึกษาแก่ลูกและกำลังสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกควรมีความรักอย่างมากต่อพ่อผู้ชำระลูกให้บริสุทธิ์และทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก เมื่อลูกตื่นแต่เช้าตรู่ ก่อนอื่นลูกควรพูดว่า “อรุณสวัสดิ์” (*Good morning*) กับชีพบบา ลูกๆ ต้องถามหัวใจของลูกว่า: ฉันจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหลังจากตื่นแต่เช้าตรู่มากเพียงใด? เมื่อลูกตื่นแต่เช้าตรู่และพูด “อรุณสวัสดิ์” (*Good morning*) กับบาบาและไตร่ตรองความรู้ที่ปรารถนาของความสุขของลูกจะขึ้นสูง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้ ลูกหารายได้ที่สำคัญมากเพื่ออนาคต รายได้นี้จะเป็นประโยชน์กับลูกวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงด้วยความมอดทน ความเป็นผู้ใหญ่ และความเข้าใจอย่างมาก ในคำพูดทั่วไป แม้ว่าลูกพูดว่าลูกจดจำบาบาอย่างมาก สิ่งนั้นอาศัยความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่จดจำพ่อกว่านั้นได้รับกระแสมากกว่าเพราะการจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง มีสองสิ่งคือโยคะและความรู้นี้ วิชาของโยคะนั้นสำคัญมาก เป็นไปด้วยโยคะที่ดวงวิญญาณกลับมาสะอาดประธาน เป็นไปไม่ได้ที่จะกลับมาสะอาดประธานหากปราศจากการจดจำระลึกถึง ถ้าลูกจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยความรักอย่างมากมาย ลูกจะได้รับกระแสโดยอัตโนมัติและกลับมามีพละมานะที่ดี ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกันผ่านกระแสนั้น เมื่อลูกๆ จดจำบาบา ท่านให้ไฟส่องทางแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงว่า: ชีพบบากำลังสอนเรา ชีพบบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงท่านให้อำนาจการปกครองแห่งสวรรค์แก่ลูก บาบานั้นอ่อนหวานอย่างมาก ท่านนั่งและสอนลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก พ่อกำลังสอนเราผ่านดาต้า บาบาให้ความรักอย่างมากแก่เรา ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่เรา ท่านเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและจดจำวงจร ให้หัวใจของลูกกลับมาเย็นโดยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ให้ดวงวิญญาณถูกรับกวาดโดยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเพราะลูกได้รับมรดกที่ใหญ่อย่างมากจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันมีความรักต่อพ่อกว่าเพียงใด? ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งในตัวฉันมากเพียงใด? เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ มากเท่าที่ลูกอยู่ในโยคะลูกจะเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้และกลับมาสะอาดประธานมากตามนั้น ผู้ที่เปลี่ยนหนามมากมายไปเป็นดอกไม้ฉันกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง พวกเขาไม่เคยทิ่มแทงใคร ความโกรธคือหนามที่ใหญ่โตซึ่งเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้คนมากมาย จากโลกของหนามเวลานี้ลูกได้ก้าวห่างออกไป(จากชายฝั่ง) เวลานั้นอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เช่นที่

คนสวนวางดอกไม้ไว้ในภาชนะที่แยกออกไป ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ผู้เป็นดอกไม้ของยุคแห่งการบรรจบพบกันก็ถูกวางไว้ในภาชนะที่แยกออกไป และแล้วลูกดอกไม้จะไปสวรรค์และหนามของยุคเหล็กก็จะถูกเผาไป พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน ยิ่งลูกให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นมากเท่าใดลูกจะได้รับผลตอบแทนมากตามนั้น หากลูกชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมายลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย ลูกต้องเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้และแล้วให้ทานสิ่งเหล่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้เพชรพลอยเต็มถาดแก่ลูก ผู้ที่ให้ทานเพชรพลอยเหล่านี้เป็นที่รักของทุกคน ลูกควรมีความสุขอย่างมากมายในลูก ลูกที่รู้คิดจะพูดว่า: เราจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากบาบา พวกเขาเกาะเกี่ยวกับพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขามีความรักอย่างมากมายต่อพ่อเพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาได้พบพ่อผู้ทำให้ชีวิตแก่พวกเขา ท่านให้พรของความรู้นี้ เช่นที่ว่าลูกเปลี่ยนจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นอย่างสิ้นเชิง ลูกกลับมามีเงินเพียงพอจากที่ล้มละลาย ท่านเติมเต็มคลังสมบัติของลูกมากขนาดนี้ มากเท่าที่ลูกจดจำความรักและแรงดึงดูดจะมากตามนั้น เมื่อเขื่อนนั้นสะอาดเขื่อนก็ถูกดึงเข้าหาแม่เหล็ก สนิมนี้จะเฝ้าแต่ถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว พ่ออธิบายว่า: ลูกที่แสนหวาน อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังและทำความผิดพลาด กลายเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองและเป็นประชากร เมื่อลูกฝึกฝนการเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองอย่างดีมาก เป็นราวกับว่าลูกกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นครู นี่ก็เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ทำให้ทุกคนไปสู่การควงกจักรแห่งสำนึกในตนเอง และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นราชาหรือราชินีและเป็นผู้ปกครองโลก พ่อพูดว่า: ลูกๆ โดยปราศจากลูกที่แสนหวาน แม้กระทั่งพ่อก็รู้ลึกกระวนกระวาย เมื่อเวลามาถึงพ่อก็กลับมากระวนกระวายว่า: เวลาที่พ่อควรไป ลูกๆ กำลังเรียกหาอย่างมากมายและไม่มีความสุขอย่างมาก บาบามีเมตตา และเหตุนี้เอง พ่อมาปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์ทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และแล้วจากที่นั่น ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขด้วยตัวลูกเอง พ่อจะไม่มีมิตรร่วมทางของลูกที่นั่น ลูกดวงวิญญาณจะกลับไปตามสภาพของลูกเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับกระแสจากพ่อโดยอัตโนมัติ จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากมาย การจดจำระลึกถึงนี้เพียงพออย่างเดียวจะทำให้ลูกมีความสุขพอดี ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยการรับกระแส มีเพียงผ่านการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับแสงส่องทางจากพ่อ

2. หยุดทำผิดพลาดและอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และกลายเป็นประชากร เพียงเท่านี้ที่ลูกจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้ปกครองโลก ราชา หรือราชินี

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยคลังสมบัติแห่งความสุขอย่างสม่าเสมอและให้ชาวดีกับทุกคนอย่างสม่าเสมอ เก็บภาพของลูกไว้เบื้องหน้าลูกว่าลูกเป็นคลังสมบัติที่เต็มไปด้วยสมบัติแห่งความสุขอย่างสม่าเสมอ ให้มีสำนึกของสมบัติที่นับไม่ถ้วนและที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับเข้ามา ด้วยการคงรักษาสমบัติเหล่านี้ ลูกจะสัมผัสกับความสุข และที่ใดมีความสุข ความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปตลอดเวลา โดยการรักษาสัญญะของสมบัติเหล่านี้ ดวงวิญญาณจะกลับมามีพลังและจับสิ่งของที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมไม่เคยมีความบั่นป่วนประเภทใดๆ ดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่อย่างมีความสุขและให้ชาวดีแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมามีค่าและมีความสามารถ จงรักษาสมดุลของคาร์มาและโยคะ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

เมื่อลูกรับใช้ด้วยคำพูด ลูกยอมใช้เวลาและสมบัติของลูก มีบางความบั่นป่วนในลูกด้วยเช่นกัน และลูกก็กลับมาเหนืออ่อนด้วย อย่างไรก็ตาม ในการรับใช้ด้วยความคิดที่สูงส่งของลูก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะได้รับการช่วยเหลือ ดังนั้น จงเพิ่ม

พลังของความคิดของลูก จงมีความคิดที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น และแล้วการเปิดเผยจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ประเด็นสำคัญที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับละคร (ผ่านผู้นำศาสนา)

1) ในภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ (ละคร) ความรู้ทั้งหมดสำหรับทั้งชีวิต นั่นคือ ทุกการกระทำถูกล้อมรวมไว้ล่วงหน้า ตามตำแหน่งของดวงวิญญาณมนุษย์แต่ละคน เนื่องจากข้อมูลของทั้งชีวิตถูกล้อมรวมไว้ในแต่ละดวงวิญญาณ จึงยังคงปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องตามกาลเวลา นั่นคือข้อมูลการกระทำที่ถูกล้อมรวมแต่ละคนไว้อย่างสอดคล้อง สภาพของความสมบูรณ์พร้อมของแต่ละคนจึงยังคงปรากฏออกมาในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งลูกแต่ละคนจะกลายเป็นผู้รู้ทุกสิ่ง (janijananhar)

2) เนื่องจากการกระทำทุกวินาทีในภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เป็นสิ่งใหม่ ลูกจะรู้สึกว่าการมาถึงที่นี่ การกระทำทุกวินาทีนั้นแตกต่างออกไป และช่วงเวลาของวงจรก่อนหน้านี้ก็ซ้ำรอย แต่ในขณะที่ลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าในชีวิตทางปฏิบัติของลูก ก็รู้สึกราวกับว่าเป็นสิ่งใหม่ จงก้าวไปข้างหน้าด้วยความเข้าใจนี้ ไม่มีใครสามารถพูดได้ว่าพวกเขาได้รับความรู้ทั้งหมดนี้แล้ว และพวกเขาสามารถไปต่อได้ ไม่เลย จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ทุกการกระทำและความรู้ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งใหม่

3) โศกที่ลูกกำหนดไว้ล่วงหน้าของละครที่ไม่มีขีดจำกัดถูกสร้างขึ้นด้วยศรัทธา บางคนทำลายโศกของพวกเขาเอง และบางคนสร้างโศกของพวกเขาเอง ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง นั่นเพียงผู้เดียวที่เป็นศัตรูของตนเองและมิตรของตนเอง เวลาที่เราต้องสร้างความบันเทิงและความหวาน และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน

4) ในภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ สำหรับลูกแล้วการอดทนต่อสิ่งใดเป็นเหมือนฝันหวานจากวงจรก่อนหน้านี้ เพราะไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับลูก ใครก็ตามที่ทำให้ลูกเดือดร้อนจะพูดว่า "ฉันพยายามก่อความทุกข์นี้เป็นอย่างมาก ฉันทำให้เขามีความทุกข์อย่างมาก แต่เขาก็ยังคงอยู่ในความเป็นหนึ่งเดียวอันศักดิ์สิทธิ์ ความเป็นหนึ่งเดียวสูงสุด และยังคงเป็นพันธมิตรผู้ได้รับชัยชนะ" ไม่มีใครสามารถหยุดยั้งโศกที่ลูกกำหนดไว้แล้วได้

5) ลองนึกภาพความอัศจรรย์ของภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ที่ลูกพันดาฟอยู่ที่นั่นในรูปทางปฏิบัติ และภาพและสัญลักษณ์เก่าๆ ของลูกก็ยังคงอยู่จนถึงปัจจุบัน เอกสารเก่า คัมภีร์เก่า คัมภีร์ก็ทะลุมุม ลูกเก็บรักษาไว้อย่างดีและมีการให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อสิ่งเหล่านี้ สิ่งเก่าๆ เช่นนี้คงอยู่ตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีความประหลาดใจใหม่ๆ ที่ถูกทำขึ้น แม้ว่าภคเวทีที่ดาฉบับเก่าจะอยู่ในรูปที่ใช้งานจริง แต่ภคเวทีที่ดาฉบับใหม่ก็ถูกเขียนขึ้น(ประดิษฐ์ขึ้น) สิ่งเก่าๆ จบสิ้นเมื่อเกิดสิ่งใหม่ขึ้นด้วยการซึมซับความรู้ในชีวิตของลูกในทางปฏิบัติ เวลานั้นลูกกลายเป็นทูตกาเลียลา ในเวลานี้รูปที่ไม่มีชีวิตเก่าจะถูกทำลาย และรูปที่มีชีวิตใหม่จะถูกสร้างขึ้น

6) เป็นไปตามภาพยนตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ในช่วงเวลาอันแสนหวานของยุคบรรจบพบกัน มีเพียงลูกที่เป็นลูกๆ ของเทพผู้เป็นที่รักยิ่งเท่านั้นที่ได้รับชัยชนะเหนืออิกเลสและถูกรางวัลตลอดเดอรัอันแสนหวานของสวรรค์ หน้าผากของลูกโศกดีเพียงใด ในเวลานี้ ลูกๆ ชายหญิงกำลังได้รับสถานะเทพที่ควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยความรู้ที่เป็นอมตะนี้ นี่คือนิรันดร์ที่นำอัครราชทูตของยุคทองที่น่าอัศจรรย์ของยุคบรรจบพบกันนี้

7) พระเจ้าเฝ้ามองดูผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง: ฉันได้รับการประดับด้วยเพชรพลอยและเครื่องประดับมากมาย และถูกส่งลงมาสู่เวทีของโลกเพื่อให้พวกเขาแสดงการร้ายราของพวกเขา: ดูสิว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ในเวลานี้ พ่อได้มอบเงินและทองให้แก่ลูกๆ ของพ่อ และกล่าวแก่พวกเขาว่า: จงสวมเพชรพลอยและเครื่องประดับเหล่านี้ จงมีความสุขอารมณ์ดี และมีการกระทำเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และเฝ้าสังเกตการแสดงนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง อย่าติดกับดักอย่างใดก็ตาม ลูกได้สัมผัสกับโศกของอาณาจักรมาเป็นเวลาครั้งวงจร และแล้วลูกก็กลับมาติดกับดักในมายาที่ลูกสร้างขึ้นเองมาเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานั้นพ่อบอกลูกอีกครั้งว่า จงละทิ้งมายานี้เสีย บนหนทางของความรู้นี้ โดยการละทิ้งการกระทำที่ชั่วร้ายทั้งปวงและกลับมาปราศจากอิกเลส ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ และได้รับความสุขและความสงบขาคติแล้วขาคติเล่า

8) เมื่อลูกๆได้รับคำแนะนำจากใครก็ตามที่มีสภาพสูงกว่าลูก ก็จะมีคุณสมบัติในการยอมรับคำแนะนำนั้นในขณะที่รู้ความลับทั้งหมด รู้ความลับภายในนั้นและมีประโยชน์บางอย่างอย่างแน่นอน ประเด็นที่ฉันได้รับจากสิ่งนี้ลูกต้องอย่างยิ่ง ลูกควรยอมรับมันด้วยความสุข เพราะหากลูกทำผิดพลาดไปในบางจุด และแล้วลูกก็จะสามารถแก้ไขตัวเองได้เมื่อลูกนึกถึงจุดนั้น เหตุนี้เอง เมื่อใดก็ตามที่มีการตักเตือนใดๆ โดยการยอมรับสิ่งนั้นด้วยสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะสามารถสร้างความก้าวหน้าได้

9) เวลาที่ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตนทุกวันและอยู่ในโยคะ เพราะการอยู่ในการสำรวจตน ลูกจะสามารถมองเห็นตัวเองได้ ไม่เพียงแต่ลูกจะมองเห็นตัวเองเท่านั้น แต่ลูกยังสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ด้วยเช่นกัน นี่คือสภาพสูงที่สุด เนื่องจากลูกรู้ว่าแต่ละคนล้วนเป็นผู้ทำความพยายามตามระดับสภาพของตัวเอง จึงไม่สามารถโต้แย้ง(ถกเถียง)ใดๆ เกี่ยวกับใครได้ เพราะแต่ละคนล้วนเป็นผู้ทำความพยายามตามสภาพของตัวเอง มองสภาพของแต่ละคนและเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากพวกเขา หากลูกไม่สามารถเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากพวกเขาได้ ก็ให้ปล่อยสิ่งเหล่านั้นไป

10) จงมองที่เป้าหมายสูงสุดของลูกที่อยู่เบื้องหน้าลูกอย่างสม่ำเสมอ และแล้วจึงมองดูตัวเอง ลูกแต่ละคนล้วนเป็นผู้ทำความพยายามเป็นของตนเอง จงใส่ใจตัวเองและก้าวไปข้างหน้าและแข่งขันกันไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าผู้อื่นจะทำอะไร ขอให้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในรูปของลูกเอง และไม่มองดูผู้อื่น ขอให้ลูกมองสภาพของพวกเขอย่างชัดเจนด้วยพลังโยคะของสติปัญญาของลูก ด้วยสภาพของการสำรวจตนเท่านั้นที่ลูกจะสามารถผ่านข้อสอบทั้งหมดนี้ได้ อัจชะ